

Братя Грим

Рапунцел

Имало едно време един мъж и една жена, които напразно се надявали, че ще се сдобият с рожба. Най-сетне един ден жената разбрала, че желанието им ще се сбъдне.

На задната страна на къщата имало малко прозорче, от което се виждала великолепна градина с прекрасни цветя, зеленчуци и билки. Но тя била оградена с висок зид и никой не смеел да влезе в нея, защото била на една зла магьосница, която имала голяма власт и вдъхвала страх на всички.

Един ден жената стояла на прозореца и гледала в градината. Изведнъж съзряла леха с чудесна рапица. Тя била толкова свежа и сочна, че много ѝ се приискало да си хапне. Желанието ѝ се засилвало все повече и повече, но тъй като знаела, че е неосъществимо, тя отслабнала и станала бледа. Мъжът ѝ се изплашил и я попитал:

– Какво става с теб? Защо си толкова бледа?

– Ох – отговорила жената, – ако не хапна малко рапица от градина зад нашата къща, ще умра.

Мъжът ѝ много я обичал и решил да ѝ помогне: „Вместо да я видя мъртва, ще ѝ донеса рапица каквото и да ми струва!“ Когато се стъмнило, прескочил през зида в градината на магьосницата, изскубнал бързо два-три стръка и ги занесъл на жена си. Тя веднага приготвила салата от тях и ги изяла. Но рапицата толкова ѝ харесала, че на другия ден желанието ѝ да си хапне било два пъти по-силно. За да я успокои, мъжът ѝ обещал да донесе още няколко стръка. Като се стъмнило, той прескочил през зида, но щом стъпил на земята страшно се изплашил, защото пред него стояла магьосницата. Тя го погледнала гневно и извикала:

– Как посмя да влезеш в градината ми и да крадеш от рапицата?

– Смили се над мен – отговорил той. – Нуждата ме накара да постъпя така. Жена ми видя рапицата през прозореца и така ѝ се прииска да си хапне, че ако не ѝ занеса, ще умре.

Гневът на магьосницата преминал и тя казала:

– Ако наистина е така, както казваш, ще ти разреша да взимаш колкото искаш. Но при едно условие: ще ми дадеш детето, което ще роди жена ти. То ще живее добре при мен, а аз ще се грижа като майка за него.

В страха си мъжът обещал, и когато детето се родило, магьосницата веднага дошла и го кръстила Рапунцел.

Рапунцел станала най-хубавото момиче на света. Когато навършила дванадесет години, магьосницата я затворила в една кула сред гъста гора. Кулата нямала нито стълба, нито врата, а само едно малко прозорче

най-горе. Щом магьосницата пожелаела да влезе при Рапунцел, застава-
ла долу и викала:

– Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!

Рапунцел имала дълги, разкошни коси, същински златни нишки. Когато чуела гласа на магьосницата, развързвала плитките си, премя-
та ги през една кука на прозореца и те се спускали надолу. Магьосница-
та се улавяла за тях и се покатервала горе.

Минали години. Веднъж царският син минал през гората на кон и
чул толкова нежна песен, че спрял да послуша. Пеела Рапунцел, която
се развличала в самотата си. Царският син разбрал, че в кулата има ня-
кой. Потърсил вратата, но никъде не я намерил. Обърнал коня и се вър-
нал в двореца. Ала песента го развълнувала така дълбоко, че всеки ден
отивал в гората, за да слуша. Когато веднъж стоял, прикрит зад едно
дърво, видял магьосницата. Тя извикала:

– Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!

Рапунцел спуснала косите си и магьосницата се покатерила по тях.

– Щом това е стълбата, по която човек може да се изкачи догоре,
значи и аз ще мога – казал си царският син.

На следващия ден, когато вече започнало да се стъмва, той спрял до
кулата и извикал:

– Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!

Рапунцел спуснала косите си и царският син се покатерил по тях.
Отначало девойката много се изплашила, като го видяла, ала царският
син я успокоил с нежни думи. Признал ѝ, че нейната песен дълбоко го е
развълнувала и че вече няма покой. Постепенно Рапунцел забравила
страха си и когато принцът я попитал дали иска да се омъжи за него, тя
си помислила: „Той е млад и красив и ще ме обича повече от баба Го-
тел“. Съгласила се и сложила ръката си в неговата. После му казала:

– Ще дойда на драго сърце с теб, но не зная как да слеза. Когато идваш, носи по малко свила; ще изплета от нея стълба и когато стане готова, ще слеза по нея и ти ще ме вземеш със себе си.

От този ден нататък той идвал всяка вечер при нея. Магьосницата нищо не забелязвала, но веднъж Рапунцел сама се издала:

– Бабо Готел, обясни ми защо ми е толкова трудно да те изтеглям нагоре, а царският син за миг пристига при мен?

– Ах, ти, лошо момиче! – викнала магьосницата. – Това ли трябваше да чуя от теб? Мислех си, че съм те откъснала от света, а ти ме измами!

И в гнева си хванала хубавите коси на Рапунцел, увила ги около ръката си и ги отрязала. А после отвела горката девойка в един пущинак, където трябвало да живее в печал и нищета.

Когато вечерта дошъл царският син, видял на прозореца отрязаните плитки, които злата магьосница била закачила на прозореца, и извикал:

– Рапунцел мила,
украси стената
със своите коси!

Магьосницата ги спуснала, царският син се покатерил и с ужас видял старицата, която го гледала с вледеняващ поглед.

– Аха – извикала тя подигравателно. – Идваш да вземеш любимата си, но хубавата птичка не е вече в гнездото и не пее. Никога повече няма да я видиш!

Царският син обезумял от мъка и в отчаянието си скочил от кулата. Останал жив, но тръните, сред които паднал, изболи очите му. Дълго се лутал слепият принц из гората, хранел се само с корени и ягоди и непрекъснато плачел. Накрая стигнал до пущинака, където живеела Рапунцел. Изведнъж доловил познат глас и тръгнал към мястото, откъдето идвала песента. Рапунцел го познала, хвърлила се в прегръдките му и се разплакала. Ала сълзите ѝ намокрили очите му и той отново прогледнал. После принцът завел Рапунцел в двореца си и се оженил за нея.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Rapunzel

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2501>]